

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 31/12/COL

z dnia 1 lutego 2012 r.

zmieniająca po raz osiemdziesiąty piąty zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa przez wprowadzenie nowego rozdziału na temat stosowania, od dnia 1 lutego 2012 r., zmienionych zasad oceny pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego

URZĄD NADZORU EFTA („URZĄD”),

mając na uwadze, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) porozumienia o nadzorze i Trybunale Urząd wydaje zawiadomienia oraz wskazówki w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeżeli porozumienie to lub porozumienie o nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd uznaje to za konieczne.

W dniu 7 grudnia 2011 r. Komisja Europejska przyjęła komunikat w sprawie stosowania, od dnia 1 stycznia 2012 r., zmienionych zasad oceny pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. C 364 z 14.12.2011, s. 9).

Komunikat ten ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Należy zapewnić jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z celem jednorodności ustalonym w art. 1 Porozumienia EOG.

Zgodnie z pkt II części „OGÓLNE” znajdującej się na stronie 11 załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd przyjmuje, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję Europejską.

Pismami w tej sprawie z dnia 19 grudnia 2011 r. Urząd przeprowadził konsultacje z Komisją Europejską i państwami EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne w sprawie pomocy państwa zostają zmienione poprzez zastąpienie rozdziału dotyczącego zasad oceny państwa dla przemysłu stoczniowego.

Nowy rozdział ustanawia się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Jedynie wersja niniejszej decyzji w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2012 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Oda Helen SLETNES
Przewodnicząca

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

WYTYCZNE W SPRAWIE POMOCY PAŃSTWA DLA PRZEMYSŁU STOCZNIOWEGO ⁽¹⁾

1. Wprowadzenie

- (1) Pomoc państwa dla przemysłu stoczniowego podlegała szeregowi szczegółowych systemów, które stopniowo dostosowywano do przepisów horyzontalnych w dziedzinie pomocy państwa. W porównaniu z sektorami przemysłu, które nie podlegały szczególnym zasadom, systemy mające zastosowanie do przemysłu stoczniowego były zbiorem zarówno surowszych, jak i bardziej łagodnych przepisów. Niniejsze wytyczne zawierają nowe zasady oceny pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego, które będą obowiązywać po wygaśnięciu obecnych Wytycznych w sprawie pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego z dnia 31 grudnia 2011 r. ⁽²⁾.
- (2) Niektóre cechy takie, jak: krótkie serie produkcyjne, wielkość, wartość i złożoność produkowanych jednostek, a także fakt, że prototypy są powszechnie wykorzystywane do celów komercyjnych odróżniają przemysł stoczniowy od innych sektorów.
- (3) Z uwagi na te szczególne cechy charakterystyczne Urząd uważa za właściwe dalsze stosowanie szczegółowych przepisów dotyczących pomocy na wspieranie innowacyjności z przeznaczeniem dla sektora stoczniowego, a jednocześnie dbanie o to, by taka pomoc nie wpływała niekorzystnie na warunki wymiany handlowej i konkurencję w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (4) Pomoc państwa na wspieranie innowacyjności musi prowadzić do zmiany zachowań odbiorców pomocy, polegającej na zintensyfikowaniu działalności innowacyjnej oraz realizowaniu takich projektów lub działań innowacyjnych, które w przeciwnym razie nie zostałyby zrealizowane lub które zostałyby zrealizowane w bardziej ograniczonym zakresie. Efekt zachęty określany jest na podstawie analizy scenariusza alternatywnego, w której porównuje się poziomy zamierzonej działalności przy założeniu udzielenia i nieudzielenia pomocy. W niniejszych wytycznych określa się zatem szczegółowe wymogi, które umożliwią państwom EFTA zapewnienie występowania efektu zachęty.
- (5) We współpracy z przemysłem opracowano nieformalny zbiór reguł dotyczących pomocy na wspieranie innowacyjności z przeznaczeniem dla przemysłu stoczniowego, które odnoszą się w szczególności do kosztów kwalifikowalnych oraz potwierdzenia innowacyjnego charakteru projektu, a Urząd stosuje te reguły w swojej praktyce podejmowania decyzji. W celu zapewnienia przejrzystości reguły te należy formalnie włączyć do reguł dotyczących pomocy na wspieranie innowacyjności.
- (6) Jeżeli chodzi o pomoc regionalną, Urząd dokona przeglądu horyzontalnych Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 ⁽³⁾ w 2013 r. W związku z tym na obecnym etapie Urząd nie wprowadzi żadnych zmian w szczegółowych regułach dotyczących pomocy regionalnej w sektorze stoczniowym. Te szczegółowe reguły dotyczące pomocy regionalnej w sektorze stoczniowym, znajdujące się w niniejszym rozdziale, są zatem takie same, jak reguły zawarte w poprzednim rozdziale dotyczącym pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego. Urząd ponownie oceni sytuację w kontekście rewizji Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej.
- (7) Jeżeli chodzi o kredyty eksportowe, niniejsze wytyczne mają zapewnić poszanowanie obowiązujących zobowiązań międzynarodowych.
- (8) W niniejszych wytycznych zawarto zatem szczegółowe przepisy dotyczące pomocy na wspieranie innowacyjności i pomocy regionalnej z przeznaczeniem dla przemysłu stoczniowego, a także przepisy dotyczące kredytów eksportowych. Ponadto pomoc dla sektora stoczniowego można uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym na mocy Porozumienia EOG oraz horyzontalnych instrumentów pomocy państwa ⁽⁴⁾, chyba że przepisy zawarte w tych instrumentach stanowią inaczej.
- (9) Zgodnie z art. 123 Porozumienia EOG każde państwo EFTA może podejmować takie środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów swojego bezpieczeństwa, w odniesieniu do finansowania okrętów wojсковych.
- (10) Urząd zamierza stosować zasady określone w niniejszych wytycznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Po tym dniu Urząd przewiduje włączenie przepisów dotyczących pomocy na wspieranie innowacyjności do wytycznych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną ⁽⁵⁾, a przepisów dotyczących pomocy regionalnej z przeznaczeniem dla przemysłu stoczniowego – do wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej.

⁽¹⁾ Niniejsze wytyczne odpowiadają „Zasodom ramowym dotyczącym pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego”, Dz.U. C 364 z 14.12.2011, s. 9

⁽²⁾ Dz.U. C 221 z 14.9.2006, s. 10, Suplement EOG nr 46 z 14.9.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 54 z 28.2.2008, s. 1 oraz Suplement EOG nr 11 z 28.2.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Na przykład w Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz.U. L 144 z 10.6.2010, s. 1) określono warunki, na jakich można zezwolić na pomoc dla stoczni przeznaczoną na wspieranie bardziej przyjaznych dla środowiska procesów produkcyjnych. Ponadto właściciele statków mogą otrzymać pomoc na nabycie nowych środków transportu, które spełniają wymogi surowsze niż normy wspólnotowe lub podnoszą poziom ochrony środowiska w przypadku braku norm wspólnotowych, co ogólnie zmniejsza ilość zanieczyszczeń generowanych przez transport morski.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 305 z 19.11.2009, s. 1 oraz Suplement EOG nr 60 z 19.11.2009, s. 1.

2. Zakres stosowania i definicje

- (11) Na podstawie niniejszych wytycznych Urząd może zatwierdzić pomoc dla stoczni lub, w przypadku kredytów eksportowych, pomoc dla właścicieli statków, która jest przyznawana na budowę, naprawę lub przekształcanie statków, a także pomoc na wspieranie innowacyjności udzielaną na budowę pływających i ruchomych konstrukcji morskich.
- (12) Do celów niniejszych wytycznych stosuje się następujące definicje:
- a) „budowa statków” oznacza budowanie w EOG statków handlowych z własnym napędem;
  - b) „naprawa statków” oznacza naprawę lub remontowanie w EOG statków handlowych z własnym napędem;
  - c) „przekształcanie statków” oznacza przekształcanie w EOG statków handlowych z własnym napędem o tonażu nie mniejszym niż 1 000 gt ⁽¹⁾, pod warunkiem że przekształcenie pociąga za sobą zasadnicze zmiany w planie rozłożenia ładunku na statku, kadłubie, systemie napędu lub kabinach dla pasażerów;
  - d) „statek handlowy z własnym napędem” oznacza statek, który dzięki własnemu stałemu systemowi napędu i sterowania posiada wszystkie cechy umożliwiające mu samodzielną żeglugę na pełnym morzu lub na wodach śródlądowych i który należy do jednej z poniższych kategorii:
    - (i) statki żeglugi morskiej o tonażu nie mniejszym niż 100 gt i statki żeglugi śródlądowej o tonażu równoważnym, wykorzystywane do transportu pasażerskiego lub towarowego,
    - (ii) statki żeglugi morskiej o tonażu nie mniejszym niż 100 gt i statki żeglugi śródlądowej o tonażu równoważnym, wykorzystywane do świadczenia specjalistycznych usług (np. pogłębiarki lub łodołamacze),
    - (iii) holowniki o mocy nie mniejszej niż 365 kilowatów,
    - (iv) niewykończone kadłuby statków, o których mowa w ppkt (i), (ii) oraz (iii), które są zwodowane i ruchome;
  - e) „pływające i ruchome konstrukcje morskie” oznaczają konstrukcje wykorzystywane do rozpoznawania złóż ropy i gazu, ich eksploatacji, a także wytwarzania energii odnawialnej, które mają cechy statku handlowego, z wyjątkiem własnego napędu i które z założenia mogą być przemieszczane kilkakrotnie w okresie użytkowania.

3. Środki szczególne

3.1. Pomoc regionalna

- (13) Pomoc regionalna na budowę, naprawę i przekształcanie statków będzie uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnia w szczególności następujące warunki:
- a) pomoc musi zostać przyznana na inwestycje prowadzące do polepszenia stanu infrastruktury lub modernizacji istniejących stoczni, niezwiązane z restrukturyzacją finansową danej (danych) stoczni, których celem jest poprawienie wydajności istniejących urządzeń;
  - b) w regionach, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG, oraz zgodnie z mapą zatwierdzoną przez Urząd dla każdego państwa EFTA dotyczącą przyznawania pomocy regionalnej ⁽²⁾, intensywność pomocy nie może przekraczać 22,5 % ekwiwalentu dotacji brutto;
  - c) w regionach, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, oraz zgodnie z mapą zatwierdzoną przez Urząd dla każdego państwa EFTA dotyczącą przyznawania pomocy regionalnej, intensywność pomocy nie może przekraczać 12,5 % ekwiwalentu dotacji brutto lub obowiązującego pułapu pomocy regionalnej, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa;
  - d) pomoc musi być ograniczona do wydatków kwalifikowalnych zgodnie z definicją zawartą w Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013.

3.2. Pomoc na wspieranie innowacyjności

3.2.1. Kwalifikujące się zastosowania

- (14) Pomoc udzielona na wspieranie innowacyjności z przeznaczeniem na budowę, naprawę i przekształcanie statków może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli jej intensywność nie przekracza 20 % brutto oraz pod warunkiem że dotyczy ona przemysłowego zastosowania innowacyjnych produktów i procesów, tzn. produktów lub procesów stanowiących nowość technologiczną lub znaczące ulepszenie w porównaniu z obecną sytuacją w przemyśle stoczniowym w EOG, niosących ze sobą ryzyko technologicznego lub przemysłowego niepowodzenia.

⁽¹⁾ Tonaż brutto

⁽²⁾ Nawiązuje się do pkt 15 Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, zgodnie z którym obecnie „żaden z regionów w państwach EFTA nie kwalifikuje się do odstępstwa na podstawie art. 61 ust. 3 lit. a).”

- (15) Innowacyjne produkty i procesy w rozumieniu pkt 14 obejmują udoskonalenia w dziedzinie ochrony środowiska dotyczące jakości i właściwości użytkowych, jak np. optymalizacja zużycia paliwa, ograniczenie emisji spalin z silników lub wytwarzania odpadów i poprawa bezpieczeństwa.
- (16) Jeżeli innowacja ma na celu podniesienie poziomu ochrony środowiska i prowadzi do osiągnięcia zgodności z przyjętymi normami EOG co najmniej na rok przed wejściem tych norm w życie lub podnosi poziom ochrony środowiska w przypadku braku norm EOG bądź też umożliwia stosowanie norm surowszych niż normy EOG, maksymalną intensywność pomocy można zwiększyć do 30 % brutto. Wyrażenia „normy EOG” i „ochrona środowiska” mają znaczenie określone w Wytycznych Urzędu w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ⁽¹⁾.
- (17) Produkty innowacyjne, o ile spełniają kryteria wymienione w pkt 14, będą związane z nową klasą statku rozumianą jako pierwszy statek potencjalnej serii statków (prototyp) albo z innowacyjnymi częściami statku, które można wyodrębnić ze statku jako osobne elementy.
- (18) Innowacyjne procesy, o ile spełniają kryteria, o których mowa w pkt 14, będą odnosić się do opracowania i wdrożenia nowych procesów w takich dziedzinach, jak: produkcja, zarządzanie, logistyka czy inżynieria.
- (19) Pomoc na wspieranie innowacyjności może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, wyłącznie jeżeli jest udzielana na pierwsze zastosowanie przemysłowe innowacyjnych produktów i procesów.

3.2.2. Koszty kwalifikowalne

- (20) Pomoc na wspieranie innowacyjności w zakresie produktów i procesów musi być ograniczona do częściowego pokrycia wydatków na inwestycje oraz działania w zakresie projektowania, inżynierii i przeprowadzania prób, związane bezpośrednio i wyłącznie z innowacyjnym elementem projektu, przy czym dotyczy to wydatków poniesionych po dniu złożenia wniosku o pomoc na wsparcie innowacyjności ⁽²⁾.
- (21) Koszty kwalifikowalne obejmują koszty stoczni oraz koszty nabycia towarów i usług od osób trzecich (np. dostawców systemów, dostawców rozwiązań „pod klucz” i przedsiębiorstw będących podwykonawcami) w takim zakresie, w jakim te towary i usługi są ściśle związane z innowacją. Koszty kwalifikowalne zdefiniowano bardziej szczegółowo w dodatku.
- (22) Odpowiedni organ krajowy wyznaczony przez państwo EFTA do celów stosowania pomocy na wspieranie innowacyjności jest zobowiązany przeanalizować koszty kwalifikowalne na podstawie szacunków przedstawionych i uzasadnionych przez wnioskodawcę. Jeżeli we wniosku uwzględnia się koszty związane z nabyciem towarów i usług od dostawców, dostawca nie może być odbiorcą pomocy państwa na te same cele w odniesieniu do tych towarów lub usług.

3.2.3. Potwierdzenie innowacyjnego charakteru projektu

- (23) Wnioskodawca musi złożyć wniosek o pomoc na wspieranie innowacyjności do odpowiedniego organu krajowego przed zawarciem wiążącej umowy w celu wdrożenia konkretnego projektu, na który ma być przeznaczona wnioskowana pomoc na wspieranie innowacyjności, aby pomoc na wspieranie innowacyjności mogła zostać uznana za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG na podstawie niniejszych wytycznych. Wniosek musi zawierać opis innowacji – zarówno pod względem jakościowym, jak i ilościowym.
- (24) Odpowiedni organ krajowy musi uzyskać od niezależnego eksperta posiadającego odpowiednie kompetencje techniczne potwierdzenie, że wnioskodawca występuje o pomoc na realizację projektu, w wyniku którego ma powstać produkt lub proces stanowiący nowość technologiczną lub znaczące ulepszenie w porównaniu z obecną sytuacją w przemyśle stoczniowym w EOG (ocena jakościowa). Pomoc może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, wyłącznie jeżeli niezależny ekspert posiadający kompetencje techniczne potwierdzi na potrzeby odpowiedniego organu krajowego, że koszty kwalifikowalne projektu obliczono w taki sposób, że obejmują one wyłącznie innowacyjne elementy danego projektu (ocena ilościowa).

3.2.4. Efekt zachęty

- (25) Pomoc na wspieranie innowacyjności w rozumieniu niniejszych wytycznych musi mieć efekt zachęty, co oznacza, że musi skutkować zmianą zachowania odbiorcy polegającą na zintensyfikowaniu działalności innowacyjnej. Efektem pomocy musi być zwiększenie skali, zakresu i tempa działalności innowacyjnej lub wydatkowanych na nią kwot.
- (26) Zgodnie z pkt 25 Urząd uważa, że pomoc nie ma efektu zachęty dla beneficjenta, jeżeli realizację projektu ⁽³⁾ rozpoczęto jeszcze przed złożeniem przez beneficjenta wniosku o pomoc do władz krajowych.
- (27) Aby można było sprawdzić, czy pomoc skłoni beneficjenta pomocy do zmiany zachowania w taki sposób, że zintensyfikuje on swoją działalność innowacyjną, państwa EFTA muszą przedstawić ocenę zintensyfikowanej działalności innowacyjnej przeprowadzoną *ex ante* na podstawie analizy scenariusza alternatywnego, w której porównuje się sytuację przy założeniu udzielenia i nieudzielenia pomocy. Kryteria, które mają być stosowane, mogą obejmować zwiększenie skali, zakresu i tempa działalności innowacyjnej lub wydatkowanych na nią kwot.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie pomocy na ochronę środowiska przyjęte w lipcu 2008 r. nawiązują do określenia „normy wspólnotowe”.

⁽²⁾ Z wyjątkiem kosztów studiów wykonalności przeprowadzonych w ciągu 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o pomoc na wsparcie innowacyjności w zakresie procesów.

⁽³⁾ Nie wyklucza to faktu, że potencjalny beneficjent mógł już przeprowadzić studia wykonalności, które nie są objęte wnioskiem o pomoc państwa.

kwot, wraz z innymi stosownymi czynnikami ilościowymi lub jakościowymi przekazanymi przez państwo EFTA w zgłoszeniu na podstawie części I art. 1 ust. 3 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale.

- (28) Jeżeli można wykazać znaczący wpływ na przynajmniej jeden z tych elementów przy uwzględnieniu normalnych zachowań przedsiębiorstw w danym sektorze, Urząd przyjmuje zwykle, że w przypadku danej pomocy występuje efekt zachęty.
- (29) Przy ocenie programu pomocy warunki dotyczące istnienia efektu zachęty będą uznane za spełnione, o ile dane państwo EFTA zobowiązało się do przyznania pomocy indywidualnej w ramach zatwierdzonego programu pomocy nie wcześniej niż po potwierdzeniu obecności efektu zachęty oraz do przedstawienia sprawozdań rocznych z realizacji zatwierdzonego programu pomocy.
- (30) Warunkiem zatwierdzenia wniosku o pomoc musi być zawarcie przez beneficjenta wiążącej umowy w celu wdrożenia danego projektu lub procesu dotyczącego budowy, naprawy lub przekształcenia statku, na którego realizację występuje o pomoc na wspieranie innowacyjności. Płatności można dokonać dopiero po podpisaniu odpowiedniej umowy. Jeżeli umowa zostanie rozwiązana lub projekt zostanie zaniechany, wszelka pomoc wypłacona musi zostać zwrócona z odsetkami naliczonymi od dnia jej wypłaty. Podobnie, jeżeli projekt nie zostanie ukończony, pomoc, której nie wykorzystano na pokrycie wydatków kwalifikowalnych na innowacje, musi zostać zwrócona z odsetkami. Stopa odsetek musi być przynajmniej równa stopom referencyjnym przyjętym przez Urząd.

3.3. Kredyty eksportowe

- (31) Pomoc dla przemysłu stoczniowego w formie narzędzi kredytowych wspieranych przez państwo, przyznawanych krajowym lub niekrajowym właścicielom statków lub osobom trzecim na budowę lub przekształcenie statków może zostać uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnia warunki Porozumienia OECD z 1998 r. w sprawie zasad dotyczących oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych i uzupełniającego go Porozumienia sektorowego w sprawie kredytów eksportowych na statki lub warunki ustanowione w porozumieniach, które je zmieniają lub zastępują.

4. Monitorowanie i sprawozdawczość

- (32) Decyzja Urzędu nr 195/04/COL, ze zmianami, w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w części II art. 27 protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości⁽¹⁾ nakłada na państwa EFTA wymóg składania do Urzędu sprawozdań rocznych na temat wszystkich istniejących programów pomocy na mocy reguł określonych w części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale oraz przepisów wykonawczych do tego protokołu. Przyjmując na podstawie niniejszych wytycznych decyzję dotyczącą wszelkiej pomocy na wspieranie innowacyjności, przyznanej w ramach zatwierdzonego programu na rzecz dużych przedsiębiorstw, Urząd może zwrócić się do państw EFTA o złożenie sprawozdania na temat tego, w jaki sposób wymóg dotyczący efektu zachęty został spełniony w przypadku pomocy udzielonej dużym przedsiębiorstwom, w szczególności z wykorzystaniem kryteriów wymienionych w pkt 3.2.4.

5. Łączenie pomocy

- (33) Pułapy pomocy określone w niniejszych wytycznych mają zastosowanie niezależnie od tego, czy dana pomoc jest finansowana w całości lub w części z zasobów państwowych. Pomoc zatwierdzona na podstawie niniejszych zasad ramowych nie może być łączona z innymi formami pomocy państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, jeżeli w wyniku nakładania się pomocy jej intensywność byłaby wyższa od poziomu określonego w niniejszych wytycznych.
- (34) W przypadku gdy pomoc służy różnym celom i dotyczy tych samych kosztów kwalifikowalnych, stosowany będzie najkorzystniejszy pułap pomocy.

6. Stosowanie niniejszych wytycznych

- (35) Urząd będzie stosować zasady określone w niniejszych wytycznych do dnia 31 grudnia 2013 r. Urząd będzie stosować te zasady w odniesieniu do wszystkich zgłaszanych środków pomocy, względem których musi podjąć decyzję po dniu 1 lutego 2012 r., nawet w przypadku gdy dane projekty zostaną zgłoszone przed tą datą.
- (36) Zgodnie z zawiadomieniem Urzędu w sprawie ustalania zasad stosowanych do oceny pomocy państwa niezgodnej z prawem Urząd będzie stosować zasady określone w niniejszych wytycznych do niezgłoszonej pomocy udzielonej po dniu 31 grudnia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2010, s. 1 oraz Supplement EOG nr 72 z 22.12.2010, s. 1.

Dodatek

Koszty kwalifikowalne w przypadku pomocy na wspieranie innowacyjności z przeznaczeniem na budowę statków

(1) Nowa klasa statków

W przypadku budowy nowej klasy statków, która kwalifikuje się do objęcia pomocą na wspieranie innowacyjności, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się następujące koszty:

- a) koszty opracowania koncepcji;
- b) koszty projektu ogólnego;
- c) koszty projektu funkcjonalnego;
- d) koszty projektu szczegółowego;
- e) koszty analiz, prób, makiet oraz podobne koszty związane z opracowaniem koncepcji i zaprojektowaniem statku;
- f) koszty związane z planowaniem realizacji projektu;
- g) koszty prób i testów produktu,
- h) różnicowe koszty pracy i koszty ogólne związane z nową klasą statku (krzywa uczenia się):

Do celów lit. a)–g) wyłącza się koszty związane ze standardowym projektem technicznym odpowiadającym poprzedniej klasie statku.

Do celów lit. h) dodatkowe koszty produkcji, które są ściśle niezbędne do zatwierdzenia innowacji technologicznej, mogą stanowić koszty kwalifikowalne, o ile są one ograniczone do niezbędnej kwoty minimalnej. Ze względu na wyzwania techniczne związane z konstrukcją prototypu koszty produkcji pierwszego statku zazwyczaj przekraczają koszty produkcji kolejnych statków bliźniaczych. Dodatkowe koszty produkcji definiuje się jako różnicę pomiędzy kosztami pracy i powiązаныmi kosztami ogólnymi dla pierwszego statku w nowej klasie oraz kosztami produkcji kolejnych statków tej samej serii (statków bliźniaczych). Koszty pracy obejmują wynagrodzenia oraz koszty ubezpieczenia społecznego.

Zatem w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach najwyżej 10 % kosztów produkcji związanych z budową nowej klasy statków można uznać za koszty kwalifikowalne: jeżeli koszty te są niezbędne do zatwierdzenia innowacji technicznej. Przypadek uznaje się za należycie uzasadniony, jeżeli szacuje się, że dodatkowe koszty produkcji przekroczy 3 % kosztów produkcji kolejnych statków bliźniaczych.

(2) Nowe komponenty statku lub nowe systemy na statku

W przypadku nowych komponentów lub systemów, które kwalifikują się do objęcia pomocą na wspieranie innowacyjności, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się następujące koszty, o ile są one ściśle związane z innowacją:

- a) koszty projektu i opracowania;
- b) koszty prób części innowacyjnej, makiet;
- c) koszty materiału i wyposażenia;
- d) w wyjątkowych wypadkach koszty budowy i montażu nowego komponentu lub systemu, które są niezbędne do zatwierdzenia innowacji, w takim zakresie, w jakim są one ograniczone do niezbędnej kwoty minimalnej.

(3) Nowe procesy

W przypadku nowych procesów, które kwalifikują się do objęcia pomocą na wspieranie innowacyjności, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się następujące koszty, o ile są one ściśle związane z procesem innowacyjnym:

- a) koszty projektu i opracowania;
  - b) koszty materiału i wyposażenia;
  - c) w stosownych przypadkach koszty testowania nowego procesu;
  - d) koszty studiów wykonalności przeprowadzonych w ciągu 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o pomoc.
-